

членъ на *шурай девлети* и чл. на *чръзвичайната комисия*, сте подписали смъртната присяда?

— Да, подписахъ я, защото не бѣ ми възможно да постъпнѣ иначе — отговори *бѣловласиятъ* господинъ и нервно почука съ бастунътъ си стоящия прѣдъ него грапитенъ трупъ.

— Въ случай, че не подпишѣхте *смъртната присяда*, като какво нещастие би ви сполѣтело?

— Уволненъ отъ служба и деградиранъ отъ всичкитѣ почести и ордени, — трѣснато отговори *бѣловласиятъ* господинъ.

— *Чръзвичайната комисия* присѣдствувà ли при извършване акта на обѣсването?

— Не. Надвечеръ, отивайки на расходка, минахме край бѣсилката. Трупътъ на Дякона бѣ се вкоченилъ отъ студа; циганчета люшкахъ вкочанениятъ трупъ и си правехъ разни забавления съ мъртвеца. *Мазаръ-наша* се приближи до бѣсилката, съ бастунътъ си нѣколко пхти бутна вкочанения трупъ и заповѣда на стоящия при бѣсилката полицейски постъ дя не позволява на циганчетата да си играятъ съ мъртвеца.

— На това сжщо мѣсто ли, гдѣто днесъ е турена основата на паметника, бѣ издигната бѣсилката?

— Не, бѣсилката стърчѣше, е, тамъ, гдѣто стърчатъ днесъ казармитѣ на княжеския конвой. Тая мѣстность тогава се населяваше само отъ цигани.

— Въ коя стая на днешния княжески дворецъ, тогава пашовски конакъ, засѣдаваше *чръзвичайната комисия*?

— Въ стаята, която служеше за спалня на Князь Батемберга. Въ сжщата стая се подписа и смъртната присяда.

— Когато подписахте смъртната присяда за дяконъ Левски, не текна ли ви на умъ мисльта, че той ще въскрѣсне въ умоветѣ на българскитѣ младежи и че ще побѣди вразитѣ народни?